

МІНІСТЕРСТВО
ОСВІТИ І НАУКИ
УКРАЇНИ

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

М.З.Н.

Мала академія наук
України під егідою
ЮНЕСКО

Національний
технічний університет
ДНІПРОВСЬКА
ПОЛІТЕХНІКА
1899

Міністерство освіти і науки України
Національна академія наук України
Національний центр «Мала академія наук України»
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Київський національний університет
будівництва і архітектури
Національний університет «Запорізька політехніка»
Національний технічний університет
«Дніпровська політехніка»
Національний університет «Львівська політехніка»

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ХVІІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«АКАДЕМІЧНА Й УНІВЕРСИТЕТСЬКА
НАУКА: РЕЗУЛЬТАТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ»

09 – 12 грудня 2025 року
Полтава

- компонентна для видів рекреації;
- ранжування якісних та кількісних характеристик просторових структур, відповідно ресурсного потенціалу та нормативних вимог;
  - урахування результатів оцінки просторових структур.

Подальше розробка проектних рішень на визначеній території є індивідуальною для кожного студента або може бути виконаною у команді.

Просторовий каркас для розробки рекреаційних об'єктів Полтавського району формується вздовж природної осі – річки Ворскла, центрами якої є сформовані рекреаційні вузли – об'єкти тривалого відпочинку (існуючі санаторно-курортні заклади, які формують мережу рекреаційних закладів). Також студентам пропонується мережу реабілітаційних та рекреаційних закладів доповнити закладами лікувального відновлення та реабілітації військовослужбовців та їхніх родин [3,4].

Література:

1. Бейдик О. О. *Рекреаційно-туристичні ресурси України: методологія та методи аналізу, термінологія, районування.* — Київ: Вид-во Київ. ун-ту, 2001. — 395 с.

2. Bushell R. *Wellness and Tourism: Mind, Body, Spirit, Place / Robyn Bushell.* – NY: Cognizant Communication Corp, 2009. – 304 с. – (*Innovation and Tourism, Connecting Theory & Practice; вип. 1*)

3. DeMicco F. *Medical Tourism and Wellness: Hospitality Bridging Healthcare (H2H) / Frederick J. DeMicco.* – Waretown: Apple Academic Press, 2017. – 440 с.

4. Philipp Meuser. *Hospitals and Medical Facilities: Construction and Design Manual/ ISBN 978-3-86922-674-3 – DOM publishers, Berlin, 2019. – 439с.*

УДК 72.02

ЗНАЧЕННЯ ВИВЧЕННЯ ОСНОВ КОЛЬОРОЗНАВСТВА В ПІДГОТОВЦІ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ G17 "АРХІТЕКТУРА ТА МІСТОБУДУВАННЯ"

Савченко Т.В., PhD, ст. викл., Макуха О.В., ст.викл

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

stv-26@ukr.net

Сучасна архітектурна освіта, в контексті спеціальності G17 «Архітектура та містобудування», орієнтована на поєднання творчості, технічних навичок та розуміння людських потреб. Професія архітектора вимагає глибокого розуміння теорії кольору, що дозволяє архітекторам ефективно використовувати колір для аналізу, планування та реалізації кольорових рішень в архітектурних проектах.

Навчальна дисципліна «Основи кольорознавства», як дисципліна про вивчення, сприйняття та розрізнення кольорів на основі фізики, фізіології та психології, є невід'ємною частиною підготовки фахівців. Оскільки колір впливає на 80% візуальних відчуттів людини, формуючи емоції, поведінку та загальне благополуччя в побудованому середовищі, а також є потужним інструментом, що впливає не лише на естетичне сприйняття архітектури, а й на психологічний комфорт, безпеку та ідентичність міського середовища [1].

Актуальною проблемою архітектурної освіти є динамічні зміни концептуальних принципів освітнього процесу України, що вимагають постійної актуалізації наповнення освітніх програм навчальними дисциплінами, які б забезпечували відповідність освітнім компетенціям [2].

Метою дослідження є обґрунтування значення інтеграції основ кольорознавства в підготовку студентів спеціальності G17 «Архітектура та містобудування», аналізуючи його

теоретичні основи, психологічні ефекти та практичні застосування в архітектурній діяльності.

Кольорова організація простору є невід'ємним компонентом архітектурної композиції та формотворення. Колір впливає на сприйняття масштабу, пропорцій, об'єму; формує емоційну атмосферу приміщень та громадських просторів; є засобом орієнтації та навігації в урбаністичному середовищі; сприяє створенню візуальної ідентичності міста або архітектурного об'єкта; взаємодіє зі світлом, матеріалом і фактурою, посилюючи або нівелюючи їхні властивості.

У сучасному містобудуванні колір використовується для створення візуальної цілісності та гармонії. Розробка та впровадження «колірних планів» або «колірних кодів» для міста дозволяє узгодити колірні рішення нових забудов з історичним контекстом та природним ландшафтом, уникаючи візуального хаосу та створюючи злагоджене міське середовище. Колір є важливим носієм культурної інформації та відіграє ключову роль у збереженні та відтворенні історичної автентичності архітектурних об'єктів та міських середовищ.

Зміст і структура курсу «Основи композиції та кольорознавства» в освітніх програмах для студентів спеціальності G17 є комплексними та охоплюють як теоретичні, так і практичні аспекти. Теоретична частина курсу включає вивчення фізичних основ кольору, зокрема природи світла, спектру, процесів відбивання та поглинання кольору. Студенти знайомляться з основними колірними системами, такими як колірне коло Іттена, які надають інструменти для систематизації та аналізу кольорів. Важливим компонентом є також вивчення психології кольору, де розглядається вплив різних кольорів та їх поєднань на емоційний стан, сприйняття простору та поведінку людини.

Практична частина курсу передбачає виконання низки творчих завдань, спрямованих на формування у студентів навичок роботи з кольором. Це вправи на створення кольорових гам, дослідження властивостей кольору, а також проєктні роботи, де студенти мають застосувати отримані знання для розробки колірних рішень конкретного архітектурного об'єкта або міського простору. Такий комплексний підхід дозволяє студентам не лише засвоїти теоретичні основи, але й набути практичного досвіду, який вони зможуть використати у своїй майбутній професійній діяльності.

Для підвищення ефективності підготовки фахівців, освітні програми з кольорознавства мають бути максимально практично спрямованими [3]. Пропонується впроваджувати завдання, які тісно інтегруються з архітектурним проєктуванням, такі як: розробка колірних концепцій для реальних або гіпотетичних архітектурних об'єктів та міських просторів, обґрунтовуючи свої рішення з урахуванням функціональних, соціальних, психологічних та екологічних факторів.

Висновок. Глибоке розуміння принципів кольорознавства є необхідною умовою для створення сучасних, людиноцентричних, сталих та художньо виразних проєктів. Ключову роль дисципліни «Основи кольорознавства» у формуванні професійної компетентності студентів спеціальності G17 «Архітектура та містобудування». Системне переосмислення ролі кольорознавства в архітектурній освіті та впровадження ефективних методик його викладання, спрямованих на формування у студентів стійких практичних навичок та комплексного підходу до проєктування є важливим питанням в умовах сучасного розвитку архітектурної освіти.

Література:

1. Rzepińska, M. *Historia Koloru w Dziejach Malarstwa Europejskiego*; Wydawnictwo Arkady: Warsaw, Poland, 1989; p. 8.

2. Броннікова С.С. Місце базових дисциплін в сучасній архітектурній освіті. Сучасна архітектурна освіта. Етнологічні засади української архітектури. Матеріали XIII всеукраїнської наукової конференції 25 листопада 2021 року Київ: КНУБА, 2022. С. 20 – 22

3. Горбатенко Л. П. Проблема гармонізації кольору у навчальному курсі Кольорознавство. Вісник Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Харків: ХДАДМ, 2015. Вип. 2. С. 9-12.

УДК 796.012:613:004

**ІННОВАЦІЙНЕ ОБЛАДНАННЯ ФІТНЕСУ В СИСТЕМІ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ
ТЕХНОЛОГІЙ**

Синиця Т.О., к. фіз. вих., доцент

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
sinicata@ukr.net

Синиця С.В., к. фіз. вих., доцент

Полтавський національний педагогічний університету імені В. Г. Короленка
sinicasv@ukr.net

Шестерова Л.Є., к. фіз. вих., професор

*Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної
ради*
lydmula121056@gmail.com

Актуальність. У сучасних умовах зниження рівня рухової активності, зростання рівня гіподинамії, збільшення навчальних та інформаційних навантажень, а також поширення стресових факторів пов'язаних з життям в умовах воєнного стану, особливого значення набуває впровадження ефективних здоров'язбережувальних технологій у сфері спорту і освіти. Одним із ключових інструментів таких технологій є використання інноваційного фітнес-обладнання, яке дозволяє оптимізувати тренувальний процес, підвищити його ефективність та індивідуалізувати фізичні навантаження.

Інноваційне фітнес-обладнання сприяє підвищенню мотивації дітей і молоді до регулярної фізичної активності, дозволяє забезпечити варіативність занять і створює умови для індивідуального підходу відповідно до фізичного стану та потреб кожного учасника.

Разом із тим, незважаючи на активне впровадження сучасних фітнес-технологій, існує потреба у системному науковому аналізі їх ефективності, методичних особливостей застосування та впливу на формування здоров'язбережувальної компетентності. Це обумовлює актуальність дослідження інноваційного фітнес-обладнання, як важливої складової системи здоров'язбережувальних технологій у спорті та освіті.

Мета: визначити можливості, функціональні особливості та ефективність використання інноваційного фітнес-обладнання у впровадженні здоров'язбережувальних технологій у спорті та освітньому процесі.

Методика та організація дослідження: аналіз і узагальнення науково-методичної літератури, порівняльний аналіз технічних характеристик тренажерів.

Результати дослідження. Інноваційне обладнання фітнесу являє собою сучасні технічні засоби та тренажерні системи, що поєднують традиційні принципи фізичного тренування з цифровими, інтерактивними й біомеханічними технологіями. Таке обладнання забезпечує підвищення ефективності тренувального процесу, індивідуалізацію навантажень, контроль за фізичним станом та безпечність виконання вправ.

Усі тренажери для занять фітнесом можна класифікувати за функціональним призначенням: кардіотренажери (бігові доріжки, велотренажери, орбітреки, степпери, веслувальні тренажери); силові тренажери (тренажери для роботи зі штангою та гантелями; стійки, лавки; тренажери з вантажними стеками; тренажери зі змінним опором; тренажери для окремих груп м'язів; функціональні тренажери (кросфіт-станції; багатофункціональні